# ilerici gençlik

15 Günlük Siyasi Gençlik Gazetesi

BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ MÜCADELESİNDE ANTİ-EMPERYALİST DAYANIŞMA ve BİRLİK

1 MAYIS 1976
Sayı: 10
2.- TL




# FAŞİST İŞGALLERE SON!

"... Kısa sürede komünist anarşinin kökünün kazınması ve vatanımızın bölünmesi için faaliyet halinde olan hainlerin caydırılması ve tesirsiz kılınması için ilgililere ayrı zamanlarda teklif ve raporlar sunulmuştur. Komünist anarşiyi, vatan ve milleti bölmek isteyen ayrılıkçı ve bölücü hıyaneti, Anayasa ve kanunlar çerçevesinde, hukukun üstünlüğünü zedelemeden kısa zamanda söndürmek için yetki ve imkanların sağlanmasına..." Bunlar, Türkeş'in Başbakanlık'ta "anarşik" olaylar hakkındaki açıklamasında söylediği sözler.

Konuşmanın ana temasını oluşturan "komünist" edebiyatı arasında, Türkeş'in değindiği bir kaç nokta daha var. Bu sözler, hemen hemen aynı günlerde Türkiye'nin dört bir yanında olanlarla bütünleşince, ne söylerse söylesin Türkeş'in meramını bir çırpıda anlatıveriyor. "Olayların önlenmesi için 20'ye yakın yeni kanun yada kanun değişikliği tasarısı hazırlandığını" bildiriyor komandobaşı. MC, Anayasa ve kanunların çerçevesini istediği hale getirdikten sonra, bu çerçeve içinde kalmak onun için pek zor olmayacak. İş, demokratik hak ve özgürlüklerin biraz daha boğazlanmasına kalıyor.

"Ülkücü vatan evlatları"nın babası, MC'nin niyetlerini böyle sergilerken, son zamanlarda pek ortalıkta görünmeyen cephebaşı Demirel, daha önemli işlerle uğraşıyordu. Üniversiteler denetleme kurulunu toplantıya çağıran Başbakan, onlara, Üniversitelere ve bağlı kuruluşların idaresine Hükümetçe el koyulmasının faziletlerini anlatıyordu. Benzeri bir toplantı, Valiler ve Jandarma komutanlarıyla "asayiş"le ilgili sorunlara çözüm önerileri geliştirmek amacıyla yapıldı.

Türkeş Başbakanlık'taki toplantısında Ülkücü'lerin yalnızca "fikri" faaliyetlerde bulunduklarını belirtmişti. Uzun süredir Ankara Eğitim Enstitüsü'ne giremedikleri için, okuldan kayıtlarını aldırmak zorunda kalan 25 öğrenci de, bu "fikri" faaliyetlere maruz kalanlardan. Bunlar olurken, Gerede olaylarına karıştığı için hapis cezasına çarptırılan Nazilli öğretmen lisesi müdürü Hüseyin Altınsoy'un, gezme[illegible] geldiği Ankara Eğitim Enstitü[illegible]nün müdürü (geçen seçimlerde M[illegible] adayı) Halil İbrahim Turanboy tarafından kahramanlar gibi karşılandığı da biliniyor.

Komando - yönetim işbirliğinin bir diğer örneği de Kayseri'den. Erkek Teknik Lisesi'nin yatakhanesindeki Atatürk resmi üzerine yapıştırılan bozkurt kartpostalı, müdür Mustafa Arıslı'ya defalarca başvurulduğu halde bir aydan uzun bir süre sökülmedi.

Faşistlerin fikri faaliyet alanına giren bir başka okul da Diyarbakır öğretmen lisesi.

### FAŞİSTLERİN KARARGAHI

Diyarbakır öğretmen lisesi faşistlerin karargahı durumunda. MC'nin tır[illegible] birlikte bu okulun yönetimi de faşistleştirilmiştir. İlerici öğrenciler gurup halinde ya sürülmekte yada cezalandırılmaktadırlar. Okulun faşistlere terk edilmesi için kullanılan bir diğer yöntem de, çeşitli tertiplerle devrimci öğrencileri şiddet alanına çekmeye uğraşmak.

Okul yatakhanesi nereden getirildikleri belli olmayan tosuncukların yatakhanesi halinde. Faşistlerin saldırıları burada planlanmakta, diğer okullara saldırılar buradan yapılmakta. Okul müdürünün ve komandoların rahat çalışması için "güvenlik kuvvetleri de" kendilerine düşeni yeterince yapıyorlar. Polis istediği zaman dershanelere girip, sınavlarda ilerici bilinen kız ve erkek öğrencileri el, kol hareketleriyle rahatsız ediyorlar.

### BİR OYUN TEZGAHLANIYOR BİR MHP'Lİ TUTUKLANIYOR

Okul müdürü ve ülkücü öğretmenlerle tosuncuklar bir oyun tezgahlamak istiyorlar. Bunun için stajyer öğretmen Bedir Kaya hedef seçiliyor. 23 Mart 976 günü Bedir Kaya herşeyden habersiz okula gidiyor. Oyun bu ya, Okul müdürü kendisini yakalıyor ve niçin düğmelerini iliklemediğini soruyor. Sorması ile tokatlaması aynı anda olurken diğer ülkücü öğretmenlerle komandolar Kaya'nın üzerine çullanıyorlar. Bedir Kaya karakola başvurunca olay savcılığa intikal ediyor. Bedir Kaya 23 günlük rapor alıyor. Ancak oyun bununla bitmiyor. Bedir Kaya ve arkadaşları mahkemeden dönerlerken polisin ve halkın gözü önünde MHP'li ve kiracılar derneği başkanı Yaşar Aktop silahını çekerek ilerici öğretmenle, orada bulunan halka ateş açıyor. Halkın müdahalesi üzerine polis Yaşar Aktop'u yakalamak zorunda kalıyor. Ne de olsa MC'nin itibarı var!

### DİYARBAKIR ENDÜSTRİ VE MESLEK LİSESİ BOYKOTTA

MC'nin bir diğer has adamı da Endüstri ve Meslek Lisesi müdürü. Müdür Hüseyin A. Reel'in bir çetesi var. Daha önce öğretmen Gani Sungur'la İsmet Altun'un sürülmelerini de bu zat sağlamış. Marifetleri bu kadarla bitmiyor. Söylentilere göre Diyarbakır ve çevresi ile ilgili raporlar hazırlayıp ilgili "mercilere" yardımcılık görevini de yapıyormuş.

Okulun öğrencileri geçen yıl boykota gittiler. İstekleri içinde en temel olanları metal ve benzeri atelyelerde çalışan öğrencilere, zehirlemeyi önlemek için süt ve yoğur verilmesi, ayrıca kışın okulun ısıtılması var. Bu hayati istekler yerine getirilmediği için öğrenciler Mart ayı içinde tekrar boykota gittiler.

### DEVLET MALI DENİZ

28 Mart 1976 günü okul aile birliğinin yaptığı toplantıda veliler öğrencilerle birlikte öğrencilerin sorunlarını dile getirdiler; öğrencilere niçin bakılmadığını müdüre sordular. Müdür cevap vermekten kaçındı. Ana babalardan bir grup öğrencilere verilmesi gereken yardımların parasının nereye gittiğini sordu. Cevap alamayınca da müdürden "maaşından başka bir gelirinin olup olmadığını" sordular. Başka geliri yoksa İstanbul'da alınan katın nasıl aldığını, kızına yaşgünü için hediye ettiği taksinin ve kendisine ait taksinin hangi para ile alındığını sordular.

Tabii Müdür kendisine yöneltilen bu soruların hiçbirisine cevap vermedi. Sadece istifa etmiyeceğini, ancak tayin için 10 günlük izin aldığını açıkladı. Artık sıra yeni fişlemelere ve yeni hırsızlıklara geldi.

### ADMMA VE YO 13. KEZ AÇILDI VE KAPANDI

Bu öğrenim yılı başındanberi, Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi ve Yüksek Okulu 26 Nisan pazartesi günü 13. kez açıldı. İlerici öğrenciler faşist işgal altında olan okullarında, öğrenimin devam edebilmesi için gerekli şartları daha önce defalarca açıklamışlar; çözümün tek tip demokratik üniversitede olduğunu, polis okuldan çekilmeden öğrenimin devam edemiyeceğini belirtmişlerdi.

Bütün bunları bir defa daha, bu sefer ana-babalarıyla, öğretim görevlileriyle birlikte, 24 Nisan günü Makina Mühendisleri Odası'nda yapılan toplantıyla açıkladılar. Toplantıya bazı CHP parlamenterleri de katıldılar. Toplantı sonucunda 26 Nisan Pazartesi günü parlamenterler, gazeteciler, hukukçular, ana babalar ve öğrencilerin okula topluca gitmesi ve faşist işgalin kırılması için çalışılması kararlaştırıldı.

Pazartesi günü topluca okula gidildi. Fakat karşılaşılan manzara her zamankinin aynıydı. Okul çevresi polis, jandarma ve okul dışından gelmiş çok sayıda komando tarafından sarılmıştı. Okul içinde ise silahlı bir grup komando bekliyordu.

Bahçede toplanan öğrenci aileleri ve öğrencilere okul içinden silah gösteriliyor, küfrediliyordu. Herkesin gözü önünde cereyan eden bu olaylar üzerine idare okulu 2 gün daha kapattı.

MC'nin eğitim politikası bu. Okulların faşist milislerce işgali, denetim kurabildikleri yerlerde eğitimin öğrencisiz devamı, denetim kuramıyan yerlerde ise birer ikişer günlük tatillerle öğrencilerin yıldırılmağa uğraşılması. Ama ADMMA öğrencileri kararlı. Okuldaki işgal kaldırılana kadar mücadele edecekler.

### DEMOKRATİK KURULUŞLAR TÜTED'İN BASILMASINI PROTESTO ETTİ

*19.4.1976 Pazartesi saat 19.00'da ve ertesi günü TÜTED Genel Merkezi ve Ankara Şubesi aralarında bir öğrenci örgütü yöneticilerinin de bulunduğu bir gurup tarafından basılmış; dernek yöneticileri tartaklanmış, bir kısım eşya tahrip edilmiştir. Baskını yapanlar bu tutumlarını bundan sonra da sürdüreceklerini söyleyerek ayrılmışlardır.*

*TÜTED Ankara Şubesi Genel Kurulunun sonucunu içine sindiremeyen, demokratik örgüt anlayışları zorla yönetimleri ele geçirme olan gurupçuklar günümüzde demokratik kitle örgütlerinin tabanlarınca tasfiye edilmektedir ve edileceklerdir.*

*Bir demokratik kitle örgütünün, aynı iddiadaki bir diğer örgütün üyelerince saldırıya uğraması, ülkemizde demokrasiden yana olan tüm kuruluşların üzerinde durması zorunlu olan önemli bir olaydır. Bu yanlış tavrın sürdürülmesinin demokrasi ve bağımsızlık mücadelemize getireceği zarar açıktır. Geçmişte de diğer demokratik kuruluşlara karşı yöneltilmiş olan benzer saldırıları sürdürenlerin bu sorumsuzca hareketlerinin artık son bulması için tüm demokratik örgütlerin işçi sınıfı biliminе ters düşen yanlış akımlarla etkin mücadele vermeleri günü gelmiştir.*

*Biz aşağıda isimleri bulunan kuruluşlar, TÜTED'e yapılan bu saldırıların Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesine yöneltilen saldırılar olduğunu açıklar, bu saldırıları düzenleyen ve sürdürenlere karşı bundan böyle etkin bir şekilde mücadele edeceğimizi duyururuz.*

*TÜTED ANKARA ŞUBESİ, TÜTED GENEL MERKEZİ, TÜM-DER GENEL MERKEZİ, TÜM-DER ANKARA ŞUBESİ, TÜS-DER GENEL MERKEZİ, TÜS-DER ANKARA ŞUBESİ, TÜMÖD GENEL MERKEZİ, TÖB-DER ANKARA ŞUBESİ ASİS GENEL MERKEZİ, KAPFER GENEL İŞ GENEL MERKEZİ, SOSYAL-İŞ GENEL MERKEZİ, BASIN-İŞ ANKARA ŞUBESİ, TEK-BANK İŞ GENEL MERKEZİ, TEK-İŞ ANKARA ŞUBESİ, HAS-İŞ ANKARA ŞUBESİ, BAYSEN-İŞ ANKARA ŞUBESİ, TURİZM İŞ ANKARA ŞUBESİ, TEKNİK-İŞ SENDİKASI, DEVRİMCİ TOPRAK-İŞ SENDİKASI, MAB-İŞ SENDİKASI, ANKARA TABİB ODASI, PETROL KİMYA-İŞ ANKARA ŞUBESİ.*



# FAŞİST TIRMANIŞI ÖNLEMENİN YOLU

8 Ocak günü Hacettepe'de Nuray Erenler'in ölümüyle sonuçlanan olaylar, Şükrü Bulut'un cenaze törenine katılmak üzere okul önüne toplanan 3—4 bin öğrencinin üzerine polisin ateş etmesiyle başlamıştı. Polisin yaylım ateşinden kaçan öğrenciler bu sefer "yardımcıların" kurşunlarıyla karşılaşmışlar, öğrenci yurduna sığınmak zorunda kalmışlardı. Oyunun birinci perdesi iyi oynanmış öğrenciler yurda sıkıştırılmışlardı. İkinci perde de ise birçok öğrencinin daha kanına girmek planlanıyordu. Ancak oyun düşünüldüğü gibi sonuçlanmadı. Rektörlük, hastahane personelinin, işçilerinin, hemşirelerinin, doktorlarının asistanlarının, doçentlerinin, profesörlerinin tepkisiyle karşılaşınca polise yurda girmesi için izin vermedi. Buna üzülenlerin başında Ülkü Ocaklarının o zamanki Genel Başkanı, katil Sami Bal geliyordu. Olaylar sonrasında verdiği demeçte, Hacettepe yurdu basılmadığı için Ankara Valisini ve Emniyet Müdürünü sert dille eleştiriyor, Türk Devletinin gücünü bir avuç zorba komünist karşısında kullanamadıklarından ve hükümeti küçük düşürdüklerinden, yurdun basılması gerektiğinden bahsediyordu.

## 8 OCAKTAN 8 NİSANA

Sami Bal'ın istedikleri 8 Ocakta gerçekleşmedi ama, MC ciler Bal'ın hatrını da kırmadılar. Yurt baskınını üç ay gecikmeyle gerçekleştirdiler. 8 Nisan "kanlı Perşembe" olarak yer etti beyinlerde. Ve üç genç öldürüldü peş peşe. Sabah Siyasal ve yükseliş basılmış, öğlen Hacettepede küçük bir olay bahane edilerek öğrenciler yurda kadar kovalanmışlar daha sonra yurt basılmış, öğleden sonra olayları protesto eden gençlerin üzerine saldırılmış ve tüm bu olaylarda üç genç ölmüş üçü ağır olmak üzere 20 den fazla genç te yaralanmıştı.

## VE SONRASI

Bu saldırıların özelliği bu güne kadar olanların en kanlısı ve de oldukça geniş çapta organize edilmiş olmasıydı. Gençliğin üzerinde oynanan oyunların bu denli artması, MC iktidarının yoğun bir tırmanışın hazırlığı içinde olmasının işaretiydi. Özellikle Üniversitelere el koyma girişiminin böyle bir saldırının arkasından daha acil bir talep olarak ortaya sürülmesi gerektiği MC mantığı içinde tutarlı bir davranış olurdu. Tabi bu saldırıyı salt üniversitelere el koyma girişimine bağlamak kesinlikle yanlış olur. Bu saldırı bundan evvelkilerin bir halkası. Genel faşist tırmanışın yoğun afişe olaylarla örtbas edilen tabandaki tırmanışın bir parçası.

Her olayın, her ölümün, yeni bir tertibe vesile edildiği bir dönemde böyle bir saldırının hemen ardından yoğun anti-demokratik girişimlerin vuku bulması MC iktidarından beklenen bir davranıştı, ama durum böyle olmadı. Hatta dört silahşörler belli bir şaşkınlık dönemi geçirdiler. İç işleri Bakanı ve Valinin cenaze törenine izin verilmeyeceğine ilişkin tüm açıklamalarına rağmen, onbinlerce kişinin katıldığı tören yapılmış ve Maltepe'den Karşıyakaya kadar büyük bir kortej şimdiye kadar cenaze töreni yaptırılmayan diğer devrimcilerin törenini de sembolize eder şekilde yiğit Hakan'ı yolcu etmişlerdi. Bu törende hiç bir olay çıkmamıştı.

## BUNLARA SEBEP OLAN NEYDİ?

Öldürülenlerden birisinin Tabii Senatör Yurdakulerin oğlu olması bugüne kadarki olaylara kararsız, çekingen kalan bir sürü demokrat unsuru harekete geçirmişti. Durumun böyle gelişmesi, MC'nin böylesine güçlü bir tepkiyle ilk defa karşılaşmasına yol açmıştı. Doğal olarakta MC iktidarı kısa bir süre şaşkınlık geçirdi. Ama bu şaşkınlığın, AP nin nihayet attığı adımların yanlış olduğunu kavradığı biçiminde yorumlanması pek normal bir davranış değildi. Ve nitekim gerek Demirel'in gerekse Türkeş'in 3 gün sonraki açıklamaları, hiç bir kafada hiç bir kuşkuya yer vermiyecek şekilde demokrasi düşmanlıklarını ilan ediyordu. Demokrasiye pervasız saldırıların süreceğini söylüyordu.

Sağdaki bu netleşmenin sola da yansıması gereği apaçık ortada. Demokrasiyi savunanların daha açık tavırlı daha kararlı olmaları başarının ilk şartı.

Demokrasiye saldıranların başını çeken bir partiyle "demokrasiyi korumak" için iş birliğini zorlamak yerine, demokrasi mücadelesinde yer alabilecek güçlerle dayanışmanın sağlanması, bunların daha düzenli daha sistemli olarak harekete geçirilmesi yolları aranmak zorunda.

MC iktidarının tercihleri açık. Her yeni saldırıdan sonra, saldırıları protesto etmek için harekete geçmenin saldırıları önleyemeyeceği de açık. Yapılması gereken tırmanışa doğru teşhis koyup, gerek afişe olaylarla gerekse tabanda yapılanlarla birlikte bir bütün teşkil eden bu hareketlerin tümüne karşı çıkmak, tüm bu saldırıları kaynaklandığı odak olarak MC iktidarını hedeflemek. Güçleri MC iktidarının düşürülmesi için seferber etmek. Kendine bugün dokunmayan yılanın yarın dokunacağını bilmek.

# Sermayenin figüranı: GOŞİZM

Pek çok genç, goşizmin ne olduğunu bilmiyor. Kimileri de, goşizmin bilimsel bir tanımı olduğunu bilmezlikten gelerek bu bulanıklıktan yararlanıyor, gençlik liderlerini karalamak için burjuvazinin uydurduğu bir "küfür" olduğunu yayıyor. Evet, örneğin bilimsel sosyalist olmak burjuvazi için ne kadar bir "küfür" ise, goşist olmak da ancak o kadar bir "küfür"dür! Yani, gerçekte, ikisi de belirli "politik çizgi"lerin adıdır. Fakat dahası var: Burjuvazi, gençlik hareketlerini karalamak istediği zaman, goşizmi saklar, gençliği "komünistlikle" suçlamayı yeğler! Goşizmin kendi ekmeğine yağ süren "eylem"lerini, işçi sınıfı partilerinin himayesinde, onlar tarafından beslenen "eylemler" olarak gösterir. Amaç, sol, sosyalist hareketi gözden düşürmek, gençliği toplumun ilerici, demokratik yığınlarından koparmaktır.

Demek ki goşizm, burjuvazinin, deşifre etmeye değil, bulanık kalmasına, rengini belli etmemesine çalıştığı bir akımdır. Goşizm, burjuvaziye ancak böyle hizmet edebilir. Goşizmi deşifre eden, kabuğundan soyup teşhir eden, işçi sınıfı hareketidir, sol harekettir.

Burjuvazi, gelişmesini durduramadığı hareketleri içerden çökertmeye çalışmıştır her zaman. Bunun en etkin yolu, hareketi başsız bırakmak, hedefini şaşırtmaktır. Bunun da yolu vardır: Hareketin, öncülük yeteneği olmayan politik bakış açısından yoksun liderlerin; politik süzgeçten geçirilmemiş hedeflerin peşinden sürüklenmesini sağlamak... Her hareketin içinde, daha az deneylerden geçmişler ile, geçirdiği sınavlarla harekette hazmedilmiş unsurlar birarada bulunur. Özellikle öğrenci gençlik, niteliği gereği, birinci tür unsurların çoğunlukta olduğu bir guruptur. Hele öğreni hareketi yeni yeni politize oluyorsa, bunlara daha çok raslanacak, hareketin ilk önderleri ister istemez bunlar arasından gelecektir. Goşizm, işte, bu "yeni" unsurların, kendilerini aynı zamanda "en ileri" görme özelliğinden güç alır. "İlerilik" vehmedenler, kendilerini gitgide birer "öncü" bellerler, devrime öncülük misyonunu üstleniverirler.

Goşizmi yalnız gençliğe özgük bir hastalık olarak görmek de yanlış olur. Sınıf mücadelesine yeni katılan ara tabakalar, işçi sınıfının öncü rolünü hemen kabullenemezler. Onlara göre, toplumun kurtuluşu kendilerinin kurtuluşuna eşittir; mücadelenin taktiklerini, uzun vadeli hedefleri yakınlaştırma ölçüsüne göre değil de, en kısa yoldan sonuç verme ilkesine göre saptamak gerekir. Bu sınıf içgüdüsü, "maceracılık"ta somutlaşır.

Maceracılık, en keskin yöntemleri savunur, en ileri hedefleri benimser görünürse de, aslında en sığ kolaycılığın ötesine geçemez. Yapılacak herşeyi birden yapmaya kalkan goşist, aslında ne yapacağını bilmeyen, hiçbirşey de yapmayan bir pasifisttir. Kısacası goşizm, sınıf mücadelesine yeni doğmuş, ama bu mücadelenin kanunlarını daha öğrenemediği için, sobanın sıcaklığını elini değdirerek ölçmeye kalkışan ara tabakaların kısa görüşlülüğünden başka birşey değildir. Goşizmin, "çocukluk hastalığı" olarak nitelenmesinin anlamı budur. Öte yandan, yeni güçlerin harekete akını durmayacağına göre, goşizm her zaman kendisine bir tutamak arayacak, bir bıçakla onu bünyeden kesip atmak mümkün olmayacaktır.

O halde asıl sorun, doğru çizginin goşizmi masa başında mat etmesi değil, işçi sınıfının politik hareketinin güçlenmesi, kitlelerde yarattığı güvenin pekişmesidir. Goşizmin zayıflığı, yığınlara yabancı olmasındadır. Goşizm, asıl yıkıcılık fonksiyonunu, öncü hareketin yerini alarak değil, onu öncülük yapamaz hale getirerek, onu kendisiyle boğuşmaya zorlayarak, kitleleri ondan soğutarak yerine getirir. Hareketin başını çekemez, ama hareketi başsız bırakmaya çalışır. Kitleleri mücadeleye sokmaz, ama onların umudunu kırar, mücadeleden soğutur. Bütün dünyada ve Türkiye'de goşizmin, temsil iddiasında olduğu "kitlelerle" değil, öncü politik hareketlerle uğraşması, sosyalizmi karalaması, vurucu gücünü sosyalistlere saklaması raslantı değildir. Bu yüzden de kariyeri, sermayeye figüranlıktır.

Fakat hayat, dar kalmanın, goşizmin kaderi olduğunu kanıtlamaktadır. Bugün kendi içinde miras kavgasına düştüyse, genişleyeceği sınırın kapanmış olmasındandır. "Üniversitelerin statik—dar kapıları arasında sıkışmaktan" yakınmaya başladıysa, nefes alamaz hale gelmesindendir. Daralmanın nedeni, onların sandıkları gibi, mücadelenin üniversitelerin dışına taşırılamaması da değildir. Üniversitelerde ne yaptılar ki, "dışarı taşıracaklar"?! Asıl neden, hem okullardaki yığınlardan, hem de emekçi halktan tecrit olmalarıdır.

Ama yığınlar sahneyi doldurdukça, sermayenin figüranlarına oynayacak rol de kalmaz. Figüranlığın ücreti düşer. Sermayenin figüranlarına ödediği ücret yani "kariyer" olanağı daraldıkça, gözden düşmüş figüranların yapacağı şey, ya meslekten istifa etmek, ya da stüdyoda bir "ek görev"e kapılanmaktır.

GAZİ LİSESİ:

# ESKİ HAMAM YENİ TAS

MC, tüm üniversitelerde okuma olanağını ortadan kaldırırken, orta öğretimde de faşist baskıları alabildiğine yoğunlaştırıyor. Sicilli faşistler lise müdürlüklerine atanıyor, öğretmenler MC iktidarının dümen suyunda olanlardan seçiliyor. Ankara Gazi Lisesi de faşist tırmanıştan nasibini almakta.

Ankara Gazi lisesinin "komandosal" bir geleneği vardır. 1965—1969 öğretim yıllarının okul müdürü Veli Soysaldı, emekli olduktan sonra MHP parti müfettişliğine getirilmiştir. Aynı dönemin baş muavini Nail Bey ise şimdi okul müdürüdür. Bu paye O'na "komandosal" geleneğin yürütülmesinde Veli Soysaldı' ya olan yardımından ötürü verilmiştir.

1965—1969 larda okul içinde terör, baskı, şiddet bir tek gün eksiltilmeden sürdürülmüş, eski boksörlerden İbrahim Milli boksu bıraktıktan sonra yıllarca sonra, Gazi lisesinde 3—4 yıllı sıkı bir antreman devresi geçirmiştir. Kendisine daha sonra Atatürk lisesi "bahşedilmiş", oradan emekliye ayrılmıştır. Okulun "komandosal" geleneği yanı sıra komandosal bir eğitim sistemi vardır1965-1969 yıllarına göz atmakta yarar vardır. Bu günümüz Gazi lisesi ile o dönem arasındaki benzerlikleri ortaya çıkaracaktır.

Bu yıllarda edebiyat hocası olan Necdet Sançar, Alpaslan Türkeşin 40 yıllık ahbabı olmaktan kıvançla söz ederdi. Üç yıllık edebiyat devresinde öğrettikleri ise "Orhun kitabeleri, Komünizm umacısı ve kompozisyon kağıtlarının altına büyük harflerle TANRI TÜRKÜ KORUSUN" yazdırmaktı. Pek çok öğrenci gerek psikolojik baskı gerek dayak sonucu ülkü ocaklarına kaydolmuştu.

Her yıl öğrencilerden spor için 10 ar lira toplanır ama toplanan paralarla spor malzemesi alınmazdı. Beden eğitimi öğretmeni Salman bey spor parası vermeyenlerin dersinden geçemeyeceklerini hep söylerdi. Beden eğitimindeki bu tutumu bir yazı ile gazeteye aksettiren Kamil Özadalı adlı öğrenci okuldan atılmıştı.

Görüldüğü gibi okul 1965—1969 larda faşist bir öğretmen gurubunun çiftliği haline gelmişti. Yukarıda verdiğimiz bir kaç örnekle yetinelim.

Yetinelim ve günümüz Gazi lisesine dönelim. Öğretim görevlileri eskilerden "kafa" yapısı bakımından pek farklı değil. Farklı olan tek şey, öğrencilerin pek azı dışında ilerici oluşu.

Bir Mehmet Soyak var Din ve Ahlak hocası. İşe "yurtta sulh Cihanda Sulh" sözüne karşı çıkarak başlıyor. Bunun laikliğe aykırı olduğunu söyleyen öğrenciyi de dışarı atıyor. Tavsiye ettiği yazarlar : Necip Fazıl Kısakürek, Şule Yüksel Kars, Rauf Tamer v.b. Bunlar "TÜRK" yazarlar. Türk olmayanlar ise, Aziz Nesin, Fakir Baykurt, Yaşar Kemal v.b.

Komandosal, uyuşturucu, geri eğitim düzeninde öğrenciye söz hakkı yok. Mehmet Soyak bunu biliyor ve öğrenciye söz hakkı vermiyor. Öğrenciler zorunlu olarak söz almadan konuşuyorlar ve sınıftan dışarı atılıyorlar. Ayrıca sınıftan atılan öğrencilerin yıl boyu bir daha derse girme hakları yok.

Okul idaresi, dışarıdan öğretmen transferi de yapıyor. Fizik öğretmeni Mustafa Şenyel bunlardan birisi. Derse girdiğinde söylediği ilk laf "solcu varsa çıksın".

Okul idaresi geçmişi yeniden uygulamaya çalışıyor. Bir kat muavini var, Celal Safi. Nail beyin yükseldiği yolu izliyor olmalı ki tıpkı Nail bey gibi elinden sopa, dilinden küfür eksik olmuyor. En büyük zevki başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkelere küfretmek.

Celal Safi "geç kalma" kağıdı vermekte çok titizdir, sayıları tüm okulda 30'u geçmeyen komandolar haricinde kimseye vermez. Komandolar dışarıda öğrenci dövüp çok "kutsal" bir görev ifa ettiğinden onların devamsızlıkları sayılmaz.

Okul içinde bir de marangoz atelyesi var. Gazi sanat okulu değil tabi ki. Marangoz atelyesinde komandolara sopa yapılır.

Bir de Taek—Wan—Do salonu var. Tabi ki buradan da tosuncuklar yararlanır. Eskiden bu salonda boks çalışmaları yapılırdı. Çünkü o zamanların en kırıcı sporu bokstu. Boksörleri Milli antrenör Bülent Kiter çalıştırırdı. Amaç geçmiştekinin aynı. Tosuncukları devrimci öğrencilerin üzerine saldırtmak.

Okul idaresinin gönlünde taht kuran bir kaç tosuncuktan söz etmek te yerinde olacak. Kerim Gözleme bunlardan biri. Kerim Gözleme sabahçı ama öğleci öğrencilerle birlikte derse girme hakkı var. Bu hakkı öğretmenlerden alıyor olsa gerek. Ne denir. Öğretmenlerin de bu hakkı MC iktidarından aldığı açık.

Kerim Gözlemenin görevi öğrencileri okul çıkışında izlemek. Ama öğrencilerden çok korkuyor olmalı ki bu işi tek başına yapamıyor. Hüseyin Tosun Ercüment Gedikliyle birlikte yanında 15—20 kadar tosuncuk daha var. Okul idaresi tosuncuklar hariç iki öğrencinin bir araya gelip konuşmasını, okuldan toplu halde çıkılmasını yasaklamış. Bu yasaklara uymayan kız ve erkek öğrenciler sık sık idareye çağırılıyorlar. Hele hele ilerici öğrencilerle konuşmak büyük suç. Suç olmayan şeylerden biri de tosuncukların kız öğrencilere küfür etmesi. Bir diğeri de okula dışarıdan gelen faşistlerin öğrencileri övmeleri.

Okulun içerisinde duvarlara MHP, MTTB v.s. yazılar yazmak, avaz avaz faşist marşlar söylemek serbest. Ancak 30 kadar komandonun gücü yazıp yazıp marş söylemeye yetmiyor. İlerici öğrencilerin tepkileri ürkütüyor itleri. Marş söyleme ve yazı yazma işleri öğretmenlerin nezaretinde yapılıyor.

## LİSE Mİ ÜLKÜCÜ MEMURLAR DERNEĞİ Mİ?

Her okulun bir öğrenci panosu olması doğaldır. Ama bu panoya okulla ilgili yazılar asılır. Fakat Gazi lisesinde okul panosu faşizmin propaganda aracı olarak kullanılıyor.

Adı var kendi yok bir dernek "Ülkücü Memurlar Derneği". Bu dernek imzasıyla yayınlanmış bir bildiri bu panoya asılıyor.

Hiç bir öğretmen de bildiriyi asanı bulmak bir yana indirmeye bile yanaşmıyor. Ancak öğrenciler bildiriyi panodan indirip yırtıyorlar. Kıyamet o zaman kopuyor. Okul içindeki bir avuç it dışarıdan da takviye alıp öğrencilere saldırıyorlar. Ama gereken cevabı alıp dağılıyorlar. Okul idaresi ise ilerici öğrencileri suçlu ilan ediyor.

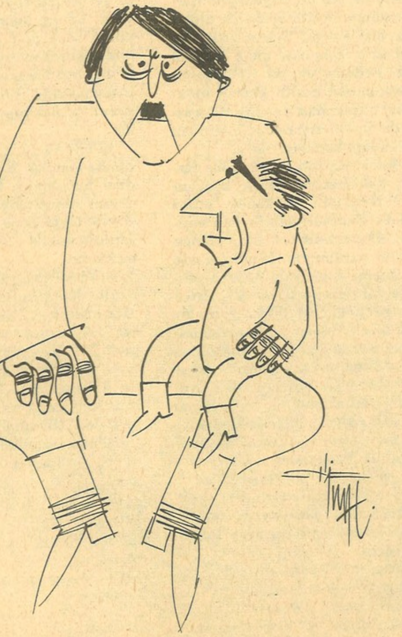
Ama tüm bu faşist uygulamalara karşı gazi lisesi öğrencileri yılmıyor. Her geçen gün biraz daha güçlü çıkıyorlar baskılara karşı. Beyin sulayıcı çağdışı eğitim yerine halka dönük eğitim istiyorlar. Faşizan baskılara daha bilinçli karşı koyuyorlar. mücadelelerinin yurdun her yerinde verilen mücadelenin bir parçası olduğunu biliyorlar.

İdareyi tedirgin eden de bu. Kapitalizme bağımlı, uysal, her denileni yapan öğrenci yetiştirememenin kaygusu.

1965—1969 yıllarından pek zaman geçmedi. Ama bu zaman içerisinde 12 mart faşizmi yaşandı. Halk kitleleri bu dönemden daha bilinçli olarak çıktı, artık ikinci bir 12 Mart'a izin vermeyecek bilinç düzeyindeler. Yığınların bu kararlı mücadelesi liselere de yansıyor. Cephe başı Demirel ve şürekasının her geçen gün yeni bir yolsuzluğun ortaya çıkması, kitlelerdeki bilinçlenme, MC yi telaşa saldı. İktidar oldukları bir yılı çok az aşkın sürede, geride kanlı ayak izleri bıraktılar.

Faşist saldırıları sağ sol çatışması gibi gösteren MC artık bu yalanla da halkı kandıramıyor. MC iktidarının 70 den fazla kişinin katili olduğu halkımız tarafından biliniyor ve değerlendiriliyor. Ölen 70 insan ve sakat kalan binden fazla insan. MC düşürülmelidir. Akıtılan kanların hesabı sorulmalıdır.





## KARAMAN LİSESİNDEN MEKTUP

Karaman lisesinde okuyan ilerici, devrimci ve yurtsever öğrencileriz. Sene başında başka bir yere sürülen müdürün yerine gelen Mustafa Metin, son günlerde baskılarını giderek attırmaya başladı. İşi ülkü ocaklarıyla iştirliği yaparak, okuldaki ilerici, yurtsever öğrencileri dövdürmeye kadar vardırdı.

5.4.1976 baharı yaptığı konuşmada şu sözleri söylüyordu. "Demokratik lise yok. Milli lise var. Türkiye'de halk yok ulus var." Bu sözlerin ardından, okuldaki bir gurup faşist öğrenciye Kazım Karabekirde yapılan toplantıya katılmaları için izin veriyor. Bu öğrenciler ertesi gün buradan topladıkları faşistlerle birlikte okulu basıyorlar. Müdür faşistleri dağıtmak için gelen polisi geri gönderdi. Çıkan olaylarda, Kazım Koçer ve Sami Evren ağır şekilde yaralandılar. Kavganın bitiminde ise polis ve jandarma tekrar gelip bu sefer devrimci öğrencileri dağıttılar. Müdür ve Kaymakam aynı gün doktordan rapor alarak, kendilerinin olaylarla ilgileri olmadığını etrafa yaymaya uğraştılar.

Okulda can ve eğitim güvenliğinin sağlanmasının başlıca sorumluları olan Karaman kaymakamı ve okul müdürü, kendilerine bir kaç kere dilekçeyle baş vurulmuş olmasına rağmen hiç bir tedbir almamışlardır. Faşizme ve Emperyalizme karşı mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz. Devrimci uğraşlarınızda başarılar dileriz.

Karaman Lisesi İlerici—Yurtsever Öğrencileri
15.4.1976

### GAZETE BÜROMUZ YİNE BASILDI

*Gazete büromuz bu kez, 19.4. 1976 günü devrimcilik iddiasında olan kişilerce basıldı. TÜTED kongresinde çıkan olayları bahane ederek bu tür bir davranışa yönelenlere yaptıklarının polisiye bir iş olduğunu hatırlatırız.*

### DÜZELTME

*Geçen sayımızda yer alan EV ARIYORUZ başlıklı yazının 6. ve 7. paragrafların yazının başında olması gerekmektedir. Düzeltir, özür dileriz.*

# DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK FEDERASYONU'NUN EYLEM PROGRAMI

**11-15 MART HAVANA** : XI.Festival'in, Uluslararası Hazırlık Komitesinin ikinci toplantısı; DDGF Uluslararası J.A.Mella kolunun organizasyonu ve UHK'nın merkezinin Küba başkentinde kurulması için Küba'ya gönderilmesi.
**24 NİSAN CEZAYİR** : Dünya Gençlik Dayanışma Günü.
**1976 YAZI VARŞOVA** : Avrupa Üniversite öğrencileri ve Gençlik Toplantısı.
**4-11 EYLÜL** : Şili ile Dünya Dayanışma Haftası.
**10 EKİM** : Dünya Latin Amerika'lı siyasi mahkumlara özgürlük Günü.

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun Kladno'da yapılan son Yürütme Kurulu toplantısında kabul edilen eylem programından birkaç veri. Herşeye rağmen simgeler bizim için önemli değil; bir raslantı olarak tarihlerden ilki Festival hazırlığının ilk adımı iken, Latin Amerika'daki siyasi mahkumların özgürlüğü için yapılacak eylemler sonuncu oldu. 1978'de Dünya Gençlik ve Üniversite öğrencileri Festivali'ne ev sahipliği yapacak yarı-kürenin aynı zamanda dünyada en fazla siyasi mahkumun hapishanelerde çürüdüğü yer olması beklenmedik bir raslantı değildir.

Eylem alanını şu iki zıt kutup arasında düşünebiliriz : Gençliğin hak ve ödevleri. Yani, gençliğin anlam dolu bir hayata sahip olması, kişiliğini en fazla geliştirmesi hakkı; ve hiçbir genç haklarından yoksun kalmayıncaya dek mücadele etmesi görevidir.

Varna toplantısının genişletilmiş hedeflerine dayanan, DDGF'nin 1976 eylem programı, kendisinin temsil ettiği dünya ölçüsünde örgütlenme ilkelerini paylaşarak, yukarıda sayılan soylu amaçlar için çalışmak isteyen bütün gençlere geniş bir tercih olanağı sunar.

1976 yazının önemli olaylarından biri de Avrupa Gençlik ve Üniversite öğrencileri Toplantısı olacak. Kıtanın diğer bir köşesinde, Belçika'da da gençliğin tekellere ve uluslararası şirketlere karşı mücadelesini örgütleyen çalışmalara girişilecek.

DDGF Yürütme Kurulu'nun Avrupa üzerindeki kararında da belirtildiği gibi "1976 yılı Avrupa gençliği için, Haziran ayında Varşova'da yapılması öngörülen Avrupa Gençlik ve Üniversite öğrencileri Toplantısı açısından önem taşıyor. Bu toplantı, Helsinki kararlarının uygulanması anlamında Avrupa'da barış, güvenlik ve işbirliği mücadelesinde önemli bir adım olacaktır. Haklar, yükümlülükler ve toplumsal ilerleme için tartışma ve eyleme geçme olanağını sağlayacaktır. Direnen halklarla gençliğin dayanışmasının gelişmesine yardımcı olacaktır. Avrupa gençliği ve üniversite öğrencilerinin yapacakları işbirliğinin biçim ve hedefleri konusunda görüş alışverişine bir vesile olacaktır.

Avrupa'nın sarsıntılı yerlerinden biri de İberik yarımadasıdır. Portekiz'deki korkuluk (Saloz'un Mavalı adlı oyunda korkuluk Salazar'ı simgeler.) Peter Weiss ın oyunundaki gibi paramparça olmuştur. Fakat onu kuranlar amaçlarından, yani yeni bir şekil vererek yeniden dikmek özleminden vazgeçmemişlerdir. Onlar genç Portekiz demokrasisini boğmak için herşeylerini ortaya koyuyorlar. Portekiz'in içinde bulunduğu durumun, Peter Weiss'in oyunundaki mutlu sonun iyimserliği ile hiçbir ilgisi yoktur. Dünya gençliği, Avrupa'nın güney batısında olanlara ilgisiz kalamaz. Bu anlamda, geleneklerine sadık olan DDGF, 1976 yılında da, bu kez genç Portekiz'lilerden oluşan bir heyetin organizasyonu ve gezi işini üstleniyor.




İspanya'da iktidar değişikliği (daha doğrusu, krallık asasının el değişimi) gerçekleşti. Majesteleri, ordunun direncine karşı, kendi çekingen liberalleşme programını gerçekleştirebilecek gücü bulacak mı?

"Kendisine, İspanya'da demokrasinin yıkılması ve faşizmin yerleştirilmesinde kararlı yardımlarda bulunan Hitler ve Mussolini'nin çağdaşı, son faşist diktatör Franko'nun ölümünden sonra İspanyol halkının mücadelesinde yeni bir dönem başlıyor. İspanya'da faşist rejim, İspanyol halkının yiğit mücadelesinin vurduğu darbelerle, vahşi bir baskıya rağmen, gittikçe zayıflamıştır. Faşist yapı, Amerikan emperyalizminin ve Avrupa'nın karşı devrimci güçlerinin kendisine sağladığı sürekli desteğe rağmen çatlaklar içindedir. Bütün kesimlerden, düzeni kesin biçimde suçlayan sesler yükselmektedir. Bir liberalleşme ve af görüntüsüne rağmen İspanya'da baskı güçlenmekte temel özgürlüklere saygı gösterilmemektedir." (DDGF Yürütme Kurulu son toplantısındaki İspanya ile ilgili karardan) Bunun içindir ki İspanyol halkı ve gençliği dünya gençliğinin gitgide daha etkili desteğine gerek duymaktadır. DDGF İspanya'ya bir uluslararası delegasyon göndermek ve onun deneylerinden dünya kamuoyunu haberdar etmek için elinden geleni yapmaktadır.

Giriş bölümünde sözü edilen 10 Ekim in dışında, eylem programı Latin Amerika ile ilgili birçok tarih ve olayı kapsamaktadır. Doğal kaynakların korunma ve toplanması ve ulusal bağımsızlıkta Gençlik konulu Caracas Toplantısı kararlarının uygulama alanına konulmasına özel dikkat harcanmalıdır. Eylem programı bununla ilgili olarak ulusal ölçüde seminer, toplantı vb. birçok girişimde bulunulmasını öngörmektedir. DDGF Bürosunun bir delegasyonu uzun süre Latin Amerika'da kalacağa benzemektedir. DDGF'nin desteğiyle gerçekleşecek olan Latin Amerika Şarkı Festivali Lima'da yapılacaktır.

Şili gençliğinin: "Allende, mumyalar saldırmak isterse, halk seni koruyacaktır!" sloganıyla yaptığı gösterinin üzerinden yalnızca birkaç yıl geçti. Mumyalar saldırıya geçti ve her türlü halk direncini kana boğarak, o zamandan beri gerçek bir sembol haline gelen başkan'ı hiç kimseye savunma olanağı vermediler. Onurlu olmaktan çok uzak olan mumyalar, herşeye rağmen, gelişme çarkını geri çevirmeye ve Şili'yi bir "diriler mezarlığına" dönüştürmeye çalışmaktadırlar. Onlar da, Şili senyörlerinin sopalarla çevrili balta sembolünü 20'den 30'a kadarki yıllarda örnek olarak aldıkları imparatorluktan, hiçbir şey öğrenmediler. İşkence yapmak, kahramanlar yaratmak-işte fazla tehlikeli bir politika. Halk Birliğinin (Unidad Popular) idealleri, varlığını, kitleleri canlandırmayı sürdürüyor, günden güne oluşan Ulusal Anti-faşist Cephe, halkın ve Şili gençliğinin en ilerici tabakalarını biraraya getiriyor ve örgütlüyor. DDGF Şili'li ilerici güçlerin mücadelesine daha etkili olarak yardım edebilmek için sayısız girişimler öngörüyor. Buna rağmen kısa bir sıralamayla yetineceğiz : IX.Genel Kurul'un kabul ettiği "Dünya gençliği Şili ile" kampanyasının sürdürülmesi; Fransa'da uluslararası bir "Şili ile Dayanışma" mitingi düzenlenmesi; aynı zamanda 4-11 eylül arasında Dünya Şili ile Dayanışma Haftası çerçevesinde çeşitli ülkelerde ulusal ölçüde bir dizi eylem. Eylem programı delegasyonların karşılıklı gidiş gelişini öngörüyor. Federasyon, bir Şili'li gençler delegasyonunun çeşitli kıtaları olduğu gibi, bir uluslararası gençlik delegasyonunun da Şili'yi ziyareti için elinden gelen tüm çabayı harcamaktadır.

Afrika kıtasında son olarak göze çarpan olay, hükümetine MPLA başkanı Agostinho Neto'nun başkanlık ettiği Angola Halk Cumhuriyetinin ilan edilmesi oldu. Emperyalismin, ırkçı Güney Afrika rejimi yardımıyla, Hindiçini'nde sarsılan itibarını Angola'da boşuna güçlendirmeğe çalıştığı şu günlerde, Afrika halkları ve gençliği özgürlükleri, yeni bir ekonomik düzen, ilerleme, ulusal bağımsızlık için mücadelelerinde demokrat gençliğin desteğine her zamankinden fazla gerek duymaktadırlar. DDGF, Angola Halk Cumhuriyeti'nin uluslararası ve diplomatik alanda geniş ölçüde tanınması için bir kampanya açtı. 24 nisan, Dünya Gençlik Dayanışma Günü çerçevesindeki geleneksel konferans bu yıl Cezayir'de yapılacak. Konferansın genel teması, uluslararası yeni bir ekonomik düzen ve ilerleme için emperyalizmle mücadele, olacak.

Orta-Doğu, çözülemeyen ciddi bir sorun olmaya devam ediyor. Bu konuda, tarih tekerrür ediyor, yolundaki genel kanıya karşı çıkmak oldukça güç. Eskiden sınıf mücadeleleri, mezhep çatışmaları halinde belirirdi; bugün, Lübnan'da sömürülenlerin sömürenlerle, ilerici güçlerin gericilerle yaptığı mücadele bir yandan peygamberin yeşil sancağı, öte yandan haçla kamufle edilmeye çalışılmaktadır. Eğreti durum dünya gençliğinin yeni çabalarını gerektirmektedir. DDGF'nin oraya olduğu gibi, başka Orta Doğu ülkelerine de Federasyonun bir delegasyonunu göndererek bu bölgedeki ilerici örgütlerle ilişkilerini genişletmesi zorunludur. DDGF'nin planlarından biri Lübnan'da Julio Antonio Mella'nın (2) kolu yardımıyla Filistin'li mülteciler için bir sağlık merkezinin gerçekleştirilmesiyle yerine getirilmiş olacaktır. Federasyon bu kolun aynı zamanda Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne gönderilmesi için de gerekli girişimlerde bulunmaktadır. Aynı ülkede Demokratik Yemen Gençlik Birliği ile kalkınma üzerine bir seminer de düzenlenecektir. Filistin halkına yasal haklarının verilmesi için verilen mücadeleye katkıda bulunmak amacıyla bir Filistin gençlik delegasyonunun Avrupa turnesini düzenleyeceğiz.

Hindicini halklarının otuz yıllık savaşı parlak bir zaferle sonuçlanmıştır, fakat yeryüzünün güney-doğu bölümünde hala savaş tohumları vardır.

DDGF'nin eylem programının parolalarından biri : "Hint Okyanusunu bir barış kuşağı haline getirmek"dir. DDGF bu yönde Hindistan'da önemli girişimlerde bulunacaktır. Aynı şekilde genç araştırıcıların Nakcodka'daki (Sovyetler Birliği) seminere katkısı da Hind Okyanusu Havzası ile ilgilidir. Seminerin konusu Okyanus bölgesi üniversite öğrencileri ile gençlerinin işbirliği olacaktır. Bu yıl içinde DDGF Kore ve Dayanışma Ayı'nın (25 haziran—27 temmuz) başarısı için katkıda bulunacaktır.

Geçen yıllar boyunca DDGF'nin itibar ve etkinliği dikkate değer ölçüde artmıştır. BM'de I.gözlemci statüsü elde etmiştir. Federasyonun BM ve onun uzmanlaşmış kuruluşlarındaki (özellikle UNESCO) etkinlikleri daha da artırılmalıdır. Aynı şekilde, başka uluslararası ve bölgesel gençlik örgütleri ile işbirliğini daha fazla güçlendirmek gerekir. Onlarla işbirliği yapılması halinde, 1975 Stockholm Çağrısı, silahsızlanma vb. gibi konularda örgüt için daha etken girişim olanakları doğar.

DDGF'nin uzmanlık bürolarının etkinlikleri sıralamakla yetineceğiz.

CIMEA'nın (3) bu yılki en önemli etkinlikleri arasında çocuk ve ergin örgütleri yöneticileri için Latin Amerika' da gerçekleştirilecek seminer bulunmaktadır. Bunun dışında CIMEA, SSCB Lenin'in izleyicileri örgütü ile işbirliği halinde gerçekleştirilecek I.Çocuk Festivali'nin organizasyonunda önemli bir rol oynamaktadır. Bu Festival XI.Festival'in çocuk programının önemli bir aşamasıdır.

BITEJ (4), I.Avrupa Gençlik ve Üniversite gençliği Karşılıklı İlişkiler ve Turizm Konferansı kararlarını duyurmaya devam etmektedir. Aynı zamanda, üye ülkeler örgütlerine turistik etkinliklerin yaratılmasında özel yardımda bulunmaktadır.

SIVSAJ (5) , Nguyen Van Troi orta okulu kampanyasına desteğini arttırmaktadır. J.A. Mella kolunun, XI. Festival Uluslararası Hazırlık Komisyonu Sürekli Komitesi'nin merkezi inşaatı amacıyla Küba'ya gönderilme organizasyonu ile ilgilenen SIVSAJ'dır. Şili, arap ve Filistin gençlik ve halkları ile dayanışma halinde "Uluslararası Gönüllü Çalışma Günü'nün başarısını sağlama görevi de SIVSAJ'a düşmektedir.

---

(1)—bunker : Ordu
(2)—Kendi adıyla anılan, Örgütün uluslararası kolunun, Latin Amerikalı başkanı.
(3)—Örgütün çocuk ve erginlerle ilgili komitesi.
(4)—DDGF'nin turizm ile ilgili bülteni.
(5)—DDGF Uluslararası Gençlik Gönüllü Teknik Seksiyonu.

# ULUSLARARASI ÖĞRENCİ HAREKETİ VE BARIŞ İÇİN MÜCADELE

Fathı El—Fadl
Uluslararası Öğrenciler Birliği
Genel Sekreteri

## BARIŞ İÇİN MÜCADELEDE ULUSLARARASI ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

*1941'de Londra'ya yerleşen Uluslararası Öğrenci Konseyi İkinci Dünya Savaşı'nın hemen ertesinde bir Uluslararası Hazırlık Komitesi'ni Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin kurulması için görevlendirdi. Uluslararası Hazırlık Komitesinin çağrısı üzerine ağustos 1946'da Prag'da toplanan Dünya Öğrenciler Kongresi sırasında Uluslararası Öğrenciler Birliği nin kurulması kararlaştırıldı. UÖB'nin doğuşunu bilenler UÖB'nin yaratılmasında öğrencilerin barışa olan özlemlerinin nasıl belirleyici olduğunu bilirler. Birliğin asıl doğuş nedeni savaş sonrası öğrenci neslinin sürekli bir dünya barışı için öğrencilerin faşizme karşı mücadelede birleşmeleri gerektiğine ve barışın korunmasına olan derin inancıdır. Japon şehirleri Hiroşima ve Nagazaki üzerine atılan atom bombaları gelecek bir dünya savaşının ne kadar tehlikeli olduğunu açıkça göstermiştir.*

*Emperyalistlerin insanlığı yeni bir dünya savaşının eşiğine getirdikleri İkinci Dünya Savaşından sonraki senelerde, öğrencileri savaşa karşı mücadelede birleştirmenin ne kadar hayati bir önem taşıdığı ortaya çıktı. Askeri üslerin kurulmasını, askeri anlaşmaların yapılmasını temel olarak sosyalist devletlere ve sömürge ve yarı-sömürgelerdeki ulusal kurtuluş hareketine karşı yönelen genel stratejileriyle, soğuk savaş siyasetleriyle, emperyalizm ve gericilik insanlığı yeni tehlikelere atıyordu. Atom silahlarının büyük çapta üretimi bir nükleer savaş tehlikesi doğurdu. Barışa tutkun halklar ve yaşadıkları toplumun bir parçası olan öğrenciler bu tehlikeyi savmak için genel bir silahsızlanmayı, askeri üslerin tasfiyesini ve farklı sosyal sistemlere sahip devletlerin barış içinde birarada yaşamaları politikasının uygulanmasını istiyorlardı.*

*Bu amaçları gerçekleştirmek için Uluslararası Öğrenciler Birliği kurulduğundan beri birçok eylem örgütledi. Hiç olmazsa aralarından birkaçını örnek olarak sayalım.*

*Kore'nin Amerikalı saldırganlar tarafından istila edilmesinden sonra, UÖB kendisine üye birliklerle beraber, istilaya karşı vatanlarının barışçı birleşmesi için mücadele eden Kore halkı, gençliği ve öğrencileri ile geniş bir dayanışma kampanyası açtı. UÖB, İngiltere'nin barışçı güçlerinin düzenlediği savaşa, atom bombalarına karşı barış ve silahsızlanma için yapılan Aldermaston yürüyüşlerine katıldı. Avrupalı öğrencilerin sürekli bir barışın ve barış içinde birarada yaşamanın ilkelerinin gerçekleşmesi için, Japon öğrencilerin de Japon—Amerikan askeri anlaşmasının iptali için verdikleri mücadeleleri destekledi. UÖB ve üye örgütleri Yunan, İspanyol, ve Portekizli öğrencilerin ülkelerinde iktidarda olan faşist diktatörlüklere karşı verdikleri mücadeleyi sürekli olarak destekledi.*

*UÖB ve üye örgütlerinin düzenledikleri güçlü dayanışma eylemleri yiğit Vietnam halkının zafer kazanmasına yardımcı oldu. Dünya çapında gerçekleştirilen eylemleri de Amerikan emperyalizminin Güney—Doğu Asya'da işlediği cinayetler protesto edildi. Paris'te imzalanan Vietnam barış anlaşmasından sonra da Amerikan emperyalistleri ve kuklalarının bu anlaşmalara uyması için herşey yapıldı.*

*Uluslararası Öğrenciler Birliği ve üye örgütleri İsrail'in Amerikan hükümetinin desteğiyle Arap ülkelerine karşı sürdürdüğü siyasetini Orta—Doğu'da barış ve güvenliğin yerleşmesine en büyük engel olduğu gerekçesiyle mahkum etti. Dayanışma toplantılarında ve protesto gösterilerinde UÖB işgal edilmiş Arap topraklarının geri verilmesini ve Filistin halkının meşru haklarının iadesini istedi.*

*İki dünya savaşının patladığı ve iki dünya sisteminin dolaysız karşı karşıya geldiği Avrupa'da barış için mücadele UÖB'nin eylemlerinde önemli bir yer tutar. UÖB ve üye örgütleri Avrupa'da gerçeklerin kabulü ve Avrupa'lı ülkeler arasında güvenliğin ve işbirliğinin sağlanması için eylemlere giriştiler ve bu yöndeki bütün eylemleri desteklediler. Bu eylemler arasında Helsinki ve Floransa' da yapılan güvenlik üzerine gençlik konferans ve toplantılarını, Avrupalı öğrencilerin 10.toplantısını ve 1972'de Varşova'da yapılan öğrencilerin barış, güvenlik ve işbirliği uluslararası toplantısını saymak gerekir.*

## ULUSLARARASI ÖĞRENCİ HAREKETİNİN BİRLİĞİ İÇİN

*Başından beri Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin eylemlerine yön veren ilke öğrencilerin sorunlarının bütün toplumun sosyal sorunlarına sıkı sıkıya bağlı olduğudur. Tarih bu görüşü doğrulamıştır. Hatırlanır ki, 1950'lerin başında Batı Avrupa'lı bazı öğrenci örgütleri ve ABD Ulusal Öğrenci Birliği öğrenci hareketinin siyaset dışı kalması gerektiğini öne sürmüşler ve bu görüşlerinin de öğrenci örgütlerinin çoğunluğu tarafından paylaşılmadığını görünce UÖB'den ayrılmışlardı. 1952'de de önceleri öğrencilerin siyasi olmayan bir düzeyde işbirliğini öngören Uluslararası Öğrenciler Konferansı'nı kurmuşlar, ama sonradan bu örgüt CİA tarafından yönetilen ve finanse edilen bir soğuk savaş merkezi haline gelmişti. UÖB ve üye örgütleri tarafından öğrenciler arasındaki uluslararası işbirliğini güçlendirmek ve genişletmek ve emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı bir temelde uluslararası öğrenci hareketinin birliğini sağlamak için girişilen çabalar ürünlerini verdi. Birçok ulusal öğrenci birliği UÖK'dan ayrılmışlar ve UÖB'ne geçmişler, daha sonra da birçok ulusal öğrenci birliği UÖB saflarına katılmışlardır. Demokrat gençlerin ve öğrencilerin katıldıkları dayanışma kampanyaları uluslararası öğrenci hareketinin güçlenmesinde önemli rol oynamışlardır. Kahraman Vietnam halkıyla dayanışma kampanyası ve "Gençlik ve öğrenciler emperyalizmi itham ediyorlar" kampanyası bunun en iyi örnekleridir. Dünya gençlik ve öğrenci festivalleri bu yönde çok özel bir önem kazanmışlardır. Bütün bunlar uluslararası öğrenci hareketinin birliğini sağlamak için gerekli ortamı sağlamıştır.*



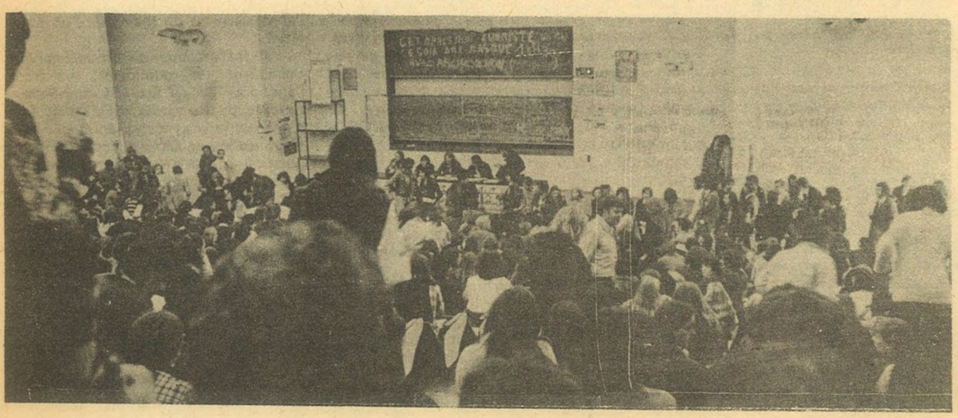

## DÜNYA BARIŞ GÜÇLERİ KONGRESİNDE GENÇLİK VE ÖĞRENCİLER

*Başta da söylediğimiz gibi barış için mücadele emperyalizme karşı mücadelede de olumlu bir etki yaptığı gibi gençliğin ve öğrencilerin hayatını da doğrudan etkiler. Gördüğümüz gibi böylece batı ülkelerinin çoğunda hatta hepsinde acil bir görev haline gelen yüksek öğrenimde reform ve öğrencilerin ve öğretenlerin hayat ve öğrenim şartlarının düzeltilmesi için imkanlar ortaya çıkar. Bundan dolayı Moskova'da yapılan Dünya Barış Güçleri Kongresi demokratik öğrenci hareketinin büyük ilgisini çekti. Genç neslin ve özellikle demokratik öğrenci hareketinin işbirliğine büyük önem veren dünya barış hareketi gençliğe ve öğrencilere bu kongreye ve hazırlıklarına katılabilmeleri için geniş imkanlar verdi.*

*Uluslararası hazırlık komitesinin bağrında çalıştığı gibi yürütme komitesinin de bağrında çalışan Uluslararası Öğrenci Birliği kongrenin yönetim komitesine getirildi. UÖB'nin bir temsilcisi eğitim ve kültür alanlarında işbirliği komisyonu başkan yardımcısı seçildi. Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, Birleşmiş Milletler İçin Uluslararası Öğrenci Hareketi, Sosyalist Gençliğin Uluslararası Birliği gibi uluslararası gençlik örgütlerine de önemli görevler verildi. Genç neslin ve öğrencilerin her günkü hayatlarında karşılaştıkları sorunlar her seviyedeki tartışmalarda ele alındı. Böylece bu geniş ve temsil yeteneği yüksek kongre, bu halkların genel meclisi gençler ve öğrenciler arasında yapıcı bir diyaloğun kurulması için elverişli bir zemin haline de geldi.*

*Kongreye ulusal ve uluslararası 52 örgütü temsil eden 250 genç ve öğrenci katıldı. Toplantıya katılan konuşmacılar uluslararası durumun genel olarak olumlu yönde gelişmesinin dünya gençliğinin ve öğrencilerinin işbirliğini güçlendirmekte büyük ölçüde katkıda bulunduğunu açıkladılar. Böylesine bir işbirliğinin gençler ve öğrenciler arasında siyasi uyanışı kolaylaştırdığını söylediler. Çoğu kez, ayrı ideolojilere rağmen günün önemli uluslararası sorunları konusunda görüş birliğine varıldı. Gençlik örgütleri gelişen işbirliğinin ve iki ve daha çok örgütün katıldığı temasların bu tarihi kongrede doruğuna ulaştığını tesbit ettiler. Güney Vietnam'daki siyasi tutukluların serbest bırakılması ve ABD' nin Güney Vietnam'ın içişlerine karışmasını önlemek için Paris Anlaşmasının uygulanması yönünde Hindiçini ile geniş dayanışma eylemlerinin mümkün olduğuna dikkat çekildi. Ayrıca Şili'deki faşist teröre karşı ve Orta—Doğu'da barış ve adaletin yeniden sağlanması için protesto eylemlerinde işbirliğine elverişli imkanların bulunduğuna değinildi. Gençlik örgütleri aynı zamanda Afrika, Asya ve Latin Amerika kurtuluş hareketlerini ve diktatörlüklere ve faşist rejimlere karşı mücadeleleri desteklemek için daha geniş işbirliğinin mümkün olduğu konusunda görüş birliğine vardılar. Onlara göre diğer bir görev de Avrupa'da ve bütün dünyada barış güvenlik, silahsızlanma ve işbirliği için çalışmak, gençlik ve öğrencilerin çıkarlarını savunmaktır.*

*Dünyadaki olumlu değişimlerin sonucu olan Dünya Barış Güçleri Kongresi değişik sosyal güçler arasında bir diyaloga imkan verdi, ortak eylemler için yeni eylem alanları bulunması eğiliminin varlığını damgaladı. Çağımız tarihine olağanüstü önemde bir olay olarak geçti. Genel olarak hareketimizin ve özel olarak da her öğrencinin çıkarına kararların ve önerilerin uluslararası öğrenci hareketi alanında uygulanması bundan böyle bizlere bağlıdır.*



# ÇOCUK İŞÇİLERİN SÖMÜRÜSÜNE SON



*Çocuk işçi çalıştırılması kapitalizmin başlangıcından beri maliyetin düşürülmesi için kullanılan yöntemlerden birisidir. Çocuk işçilerin yaşamlarını sürdürmek için daha az gereksinimleri olması, ailelerin çocukların kazandığı paralara yan gelir olarak bakmaları, dar gelirli ailelerin çocuklarını zorunlu olarak çalıştırmaları, burjuvazinin bu konudaki taleplerine uygun düşmekte ve çocuk işçi çalıştırılmasını arttıran faktörler olmaktadır.*

*Az gelişmiş ülkelerdeki nüfus patlaması da, çocuk işçi çalıştırılmasını etkileyen unsurlardan birisidir. Günümüzde 3. Dünya Ülkeleri nüfusunun yüzde elliden fazlası 15 yaşından küçük çocuklardır. Toplumsal üretimin nüfusa oranla daha az artması, yaşam şartlarının zorlaşmasını ve ailelerin tüm fertlerinin çalışması zorunluluğunu da beraberinde getirmektedir. Bu ise Burjuvaziye sınırsız bir iş gücü olanağı sunmakta, işçi sınıfının ekonomik mücadelesini engelleyici bir etken olmaktadır. Tabi bütün bu söylediklerimiz tercihini kapitalizmden yana yapmış olan ve zorunlu olarakta emperyalizmle bağlarını koparamayan ülkeler için.*

*Bunun yanında bir de sosyalizmi hedefleyen, kalkınma yolunda emin adımlarla ilerleyen ülkeler var. Yazımızın kapsamı dışında kaldığı için bunlara değinmeyeceğiz.*

*Uluslar arası çalışma bürosunun 15 yaşından küçüklerin çalıştırılmasına ilişkin kararına karşın, dünyada 40 milyondan fazla 15 yaşından küçük çocuk çalıştırılmakta. Bunun büyük bir kısmı az gelişmiş ülkelerdedir. Çiftlikler, elişleri yapan atelyeler, otel lokanta ve dükkanlar, hatta işportacılık çocukların en fazla çalıştırıldıkları iş kollarıdır.*

*Tayland'daki çocuk işçilerin durumu, az gelişmiş ülkelerdeki çocuk işçilerin durumuna iyi bir örnek. Tayland'da 10—15 yaşlar arasında çocuklar-özellikle kız çocuklar-bisküvi, sigara, şekerleme ve konserve fabrikalarında günde yaklaşık olarak 8—14 saat arasında çalıştırılmaktadırlar. Komik denilecek bir ücretle çalıştırılan bu çocukların sağlıkları da hiç dikkate alınmamaktadır. Yine aynı ülkede ilkel bir uygulama söz konusudur. Aile tüm fertleriyle birlikte çalıştırılarak aile reisine ücret ödenmektedir. Yani çocukların emeği karşılıksız bırakılmaktadır.*

*Gelişmiş kapitalist ülkelerde ise gelişen teknolojinin yetişmiş işgücüne olan ihtiyacı ve işçi sınıfının verdiği mücadele sonucunda çocuk işçi çalıştırımı büyük ölçüde engellenmiş olmakla birlikte, hala tarım, dokuma, gıda v.b. sanayilerde kaçak olarak çocuk işçi çalıştırılmaktadır. Özellikle tehlikeli işlerde çocuk işçi çalıştırımı büyük tepkiyle karşılanmakla birlikte, ABD'de 1949—1967 arasında 5—16 yaşları arasında 47 çocuk tehlikeli işlerde çalışırken hayatlarını kaybetmişlerdir. Bunlardan 42 si tarım sektöründe çalışmaktaydılar.*

*Ülkemiz'de de çocuk işçi çalıştırımı hayli fazla. Resmi istatistiklere göre, toplam çalışanların yüzde 85 i 12—35 yaş arasında. Bu oranın içinde çocuk işçilerin yeri ise hayli kabarık. Mobilya atelyeleri, tamirhaneler, bakır işleyen atölyeler,. v.b. çocuk işçilerin en yaygın olarak çalıştırıldıkları yerler.*

*Çocuk işçi çalıştırılması, hele yığınlarla işsiz yetişkin insan varken, burjuvazinin daha fazla kâr amacına yönelik girişimlerinden birisi. Çocuk işçilerin sorununun çözümü başta çalışan ana, babalarının üretimden daha fazla pay almalarına dayanıyor. Bunun yanında çocuk işçilerin sorunlarının çözümü ile de uğraşmak gerekli.*

*Bu taleplerin ne olabileceği konusuna eğilmeden önce şu anda var olan duruma bir göz atmakta yarar var.*

*Çocuk işçilerin çoğu öğrenimlerini yarım bırakarak çalışmaya başlamakta ve bir daha da öğrenim yapma imkanı bulamamaktadırlar.*

*Özellikle çocuk işçi çalıştıran yerlerde sağlık koşulları ve çalışma şartları çok kötüdür. Bu çocukların sağlıksız gelişimi ve genç yaşta sakat kalmaları sonucunu yaratmaktadır. Toplam çalışanların içinde 45 yaşın üstündekilerin çalışanların yüzde beşini oluşturdukları göz önüne alınırsa bu durum bütün çıplaklığıyla ortaya çıkar.*

*Yetersiz beslenme ve ağır işlerde çalışma da çocukların vücut ve kafa gelişimlerini olumsuz yönde etkileyen unsurlardır.*

*İş saatleri dışındaki yaşamları da genç işçilerin ayrı bir sorunudur. Bunların içinde konut sorunu ön plana çıkmaktadır. Genç işçilerin yüzde 90 ı aileleriyle birlikte gecekondularda oturmakta, yüzde 3 ü hanlarda barınmakta, yüzde 7 si ise nispeten daha iyi konutlarda oturma imkanı bulabilmektedirler. Bu oranlarda mevsimlik işçi olarak inşaatlarda çalışıp ta buralarda yatıp kalkan işçiler dahil edilmemişlerdir.*

*Görünen odur ki beslenme, konut ve eğitim sorunları ana sorunlar olarak ortaya çıkmaktadır. Beslenme ve konut sorunlarının tüm toplumun sorunu olduğu ve bu konuda ortak bir çözüme ulaşılması gerektiği açıktır. Bu konularda genç işçilerin özel bir politika izlemelerine gerek yoktur. Ne var ki eğitim sorunu ve çalışma şartları böyle sorunlar değillerdir.*

*Çocuk işçilerin yaş guruplarına göre çalışma saatlerinin belirlenmesi, çalışma saatlerinin öğretimlerine devam olanağı tanıyacak biçimde düzenlenmesi, belirli bir yaşın altındaki çocukların çalıştırılmalarının yasaklanması, eğitimlerinin üretimle bütünleştirilmesi, iş yerlerinde sağlık koşullarının düzeltilmesi bu konuda ileri adımlardır.*

*Ve bütün bunlar iş kanunlarıyla bir düzene sokulmuşlardır. Ama bu gün bu kanunlar çiğnenmektedir. Bu konularda iktidarların denetim sağlayacak girişimlerde bulunmamış olmaları, bu sorunların çözümü için gerekli şartları yaratmak niyetinde olmamaları bu kanunların hayata uygulanmasını engellemiştir. İktidarların toplumun yararına kullanımı için verilen mücadele genç işçilerin bu sorunlarının çözümünü de hedeflemek zorundadır.*

# SLOGANLAR




*Ahmet Aksoy*

*Sloganlar, yakın ve uzak mücadele hedeflerinin kısa ve açık formülasyonlarıdır. Bir slogan bütün bir tarihsel dönem boyunca veya tarihsel dönemin tek bir aşamasında geçerli olabilir.*

*Sloganlar, kullanıldıkları koşullara göre değişik nitelikler gösterir. Eğer bir slogan mücadelede yer alan aktif kişileri veya gurupları etkilemek, onları toparlamak amacına yönelikse, bu propaganda sloganıdır. Ajitasyon sloganı ise geniş yığınlara, kitlelere hedef gösterir. Onları toparlamaya yöneliktir. Yığınları doğrudan eyleme çağıran, gündemdeki hedefi, güncel hedefi belirleyen sloganlar da eylem sloganı niteliğini taşır.*

*Aynı slogan, koşulların değişmesiyle nitelik değiştirir. Uzun vadeli, stratejik bir hedefi belirleyen, henüz yığınlarca benimsenmemiş bir sloganın temel niteliği propagandif olmasıdır. Toplumsal koşulların değişmesiyle, yığınların aynı sloganın doğruluğunu kavrayacak duruma gelmesi, onu ajitasyon sloganına dönüştürür. Hedef güncel konuma ulaştığında da eylem sloganı haline gelir.*

## ÖĞRENCİLER VE SLOGAN

*Sloganlar, örgütsel açıdan iyi değerlendirilmeli. Kitle örgütlerinin, yapıları gereği, ajitasyon sloganlarına ağırlık vermeleri zorunlu. Yığınları toparlamada, bu önemli bir araç. Somut talepleri, güncel hedefleri dile getiren sloganların, bu günkü örgütlenme düzeyinde önemi çok büyük.*

*Özellikle öğrenci kesiminde bu olgu yeterince kavranmamış durumda. Pratik bunu gösteriyor. Sorumsuzluk, dar gurup çıkarcılığı, dar görüşlülük alabildiğine yaygın. Ve bunlar, özünde, Maoculuğun ve goşizmin belirgin yansımaları.*

# ÜNİVERSİTELER VE EGİTİM

Arif Gülöksüz

Bütün toplumsal ilişkiler, insanın pratik tecrübelerinden ve araştırmalarından elde edilmiş sonuçlar üzerinde, insanların somut ihtiyaçlarının giderilmesine yönelik olarak kurulmuştur. Bahsedilen sonuçlarla gelecek arasındaki bütünlüğün sağlanması eğitim sürecini oluşturur. Genellikle eğitimle karıştırılan öğretim, eğitimin bir parçasıdır. Öğretim, bir üretim sürecinin veya bir hizmetin kavratılmasıdır. Basit bir bilgi alışverişinden başka bir şey değildir. Bir bilginin elde edilmesi, kuramsallaştırılması ise eğitimin değişik aşamalarıdır.

Eğitimin amacı : Emek üretkenliğinin yükseltilmesi, toplumsal üretkenliğin artırılması, bireylerin çok yönlü yetiştirilmesi, kollektif düşüncenin kazandırılması olmalıdır.

Burjuvazinin eğitim adı altında sunduğu ise tek düze, kişileri ihtiyaç dışı iş bölümüne sürükleyen, fetiş haline getirilmiş uzun süren bir eğitimdir. Türkiye'de eğitim sömürü aracı olarak kalmıyor, sömürünün nesnesi oluyor. Paralı eğitim-eskisi kadar olmasa da-endüstri olarak hala geçerlidir. Şu veya bu biçimde hâlâ süregelmektedir.

Sosyalizm için mücadele edenlerin eğitim politikası ne olmalıdır? Bu politika iki yönlüdür. Birinci yanı : Burjuva eğitim politikasının tersine; toplumsal gelişmeye yardımcı, halka dönük, kitle eğitiminin sağlanması için mücadeledir. Faşizme, Emperyalizme karşı mücadele eğitimin toplumsallaştırılmasını da içermelidir.

İkinci yön : İşçi sınıfı ve diğer emekçi sınıf ve tabakaların başta işçi sınıfı partisi olmak üzere kitle örgütleri vasıtasıyla eğitilmesidir. (Devrim için eğitim) Birinci yön ikinci yöne tabidir. Bu açıdan sosyalistlerin ülkemiz eğitim politikası hakkında tek doğru sloganı "halka dönük eğitim" sloganıdır.

Eğitim sistemi içinde yer alan öğretim kurumları da, burjuva eğitim politikası doğrultusunda, toplumsal yapıya iğreti oturtulmuştur. Topluma yabancılaştırılmıştır. Anti-Demokratik bir biçimde çarpıtılan öğretim kurumları, toplum çıkarlarına hizmet edecek hale getirilmelidir. Bunun için mücadele edilmelidir. Bu mücadelenin bakış açısı ne olmalıdır?

Sosyalistlerin gençlik içindeki görevi: Öğrenci gençliği özel sorunlarının, yurt ve dünya sorunlarının çözümüne, doğal olarakta "toplumsal demokratikleşme" mücadelesine katmaktır. Bugün bu mücadele yeterince gelişmemiştir. Goşizmin etkisini, sosyalizmin soluklu mücadelesi karşısındaki sabırsızlığını v.b. bir yana bırakırsak : İlerici öğrenci gençliğin mücadeledeki yerine oturmasının nedeni nedir?

Burjuvazinin böl-yönet politikası doğrultusunda öğrenci gençliği kendi içinde bölmesidir. "Özelleşmiş" öğretime yönelmesidir. Üniversite, Akademi, Enstitü v.b. öğretim kurumları yüzü aşkın tüzük ve yönetmeliklerle öğrenci gençliği, genel öğrenci sorunlarından, yurt ve dünya sorunlarından uzaklaştırmakta, kitlesel bütünlüğünü bozmaktadır.

Bu arada "kitle" tanımını vermekte yarar var. Kitle kavramı; belli bir soruna ilgi duyan, çıkarları ortak olan gurupları ifade eder. Yan yana, iç içe olan bu guruplar insan sayısıyla belirlenmez. Ortak hedefleri, ortak çıkarları olan gurupların, insan sayısı biçiminde somutlaşmasıdır bu kavram.

Kitlesel bütünlüğünü bozmak için yapılanların başarı oranını bilemeyiz. Bilinen şu. Yaratılan yapay sorunlar bütünün zararına daha fazla ajite edilmiş parçalar yaratmıştır. Durum bu yapacağımız ne?

Öğrenci gençliğin kitlesel bütünlüğünü, dolayısıyla eylem birliğini sağlamak. Eylem birliğini sağlamamızda tek doğru devrimci slogan "TEK TİP DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE" dir. Eylemlerimiz bu eksen etrafında geliştirilmelidir. Böylelikle öğrenci gençlik "Toplumsal demokratikleşme" mücadelesine katılacaktır. Fakat belirleyici olan politik düzeyde verilen mücadeledir. "Anti-emperyalist, Anti-faşist mücadele sadece dar anlamda politik düzeyde verilmez., toplumun tüm alan ve kesimlerinde verilir. Çünkü emperyalizm, gericilik, faşizm toplumun bütün bölümlerinde vardır. Diğer alan ve kesimlerdeki mücadelenin baskısı politik mücadelenin derinleşmesine, yaygınlaşmasına olduğu kadar mücadelenin yükselmesine de yardım eder. Tek Tip Üniversite bu çerçevede olduğu için öğrenci gençliği mücadeleye katacak, yerine oturtacaktır, iktidar sorununa yaklaştıracaktır.

## TEK TİP DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE NEDİR?

Biz burada ancak demokratik üniversitenin genel sınırlarını çizebileceğiz. Bu sınırların daha somutlaştırılması ayrı bir çalışmanın kapsamında olmak zorundadır.

Bu sınırlardan birisi öğrenim kurumlarının mali, idari, bilimsel özerkliğinin sağlanmasıdır.

İktidar, Üniversiteleri kendi çıkarları doğrultusunda etkileyebilmektir. Mali sorun, politik baskıların dayanağı olmakta böylelikle idari, bilimsel özgürlük denetim altında tutulmaktadır. Hükümete karşı özerk üniversite tek anlama gelmelidir; halktan yana üniversite. Bu ise Üniversitenin tüm unsurlarının yönetime katılması ile olanaklıdır.

İkinci sınır : Tüm üniversitelerde öğrenim dilinin türkçe olması yabancı dil öğrenimine ağırlık verilmesinin sağlanmasıdır.

Üçüncü sınır : Kürsü sisteminin ders verme, araştırma yapma imkanlarını kısıtladığı öğrenci öğretim üyesi ilişkilerini ters yönde etkilediği açıktır. Bu nedenle kürsü sistemi yerine bölüm sisteminin sağlanmasıdır.

TEK TİP DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE öğrencilerin eylem birliğini sağlayacak yegane slogandır.

# ÜZERİNE

*Nedir bunlar?*

*Birincisi, siyasi sloganların aşırı kullanımı. Ve farklı görüşlerin varlığı "slogan yarışını" ve "kaosu" gündeme getiriyor.*

*İkincisi, sloganların propagandif yapısı. Kitle örgütlerinin "kitleleri toparlayıcı" olması ise ajitasyon sloganlarına, geniş kitlelerin sahip çıkacakları sloganlara ağırlık vermeyi gerektiriyor.*

*Üçüncüsü, güncel talepleri dile getiren ajitatif sloganların yetersizliği. Yetersizlik, somut taleplerin küçünsenmesinden kaynaklanıyor.*

*Dördüncüsü, tahrifatcılık ve oportünizm. Özellikle Maocuların sloganlarında beliriyor bunlar. "Halklar" meselesinin tahrifatı ve sosyalizm düşmanlığı ön planda.*

*Sloganlar, ideolojinin açık göstergeleri. Goşistlerin ve Maocuların sloganları da kendi küçük burjuva ideolojilerini yansıtıyor. Her ikisinin de kaynağı ve çalışma alanı küçük burjuvazi; özellikle öğrenci kesimi. Onlar için kitlesel hareketler ve örgütlenmeler değil, siyasi tercihler önemli. Propaganda sloganlarının, siyasi sloganların yoğunluğu buradan kaynaklanıyor. Oportünist yaklaşımların, tahrifatçılığın temeli yine burda.*

*Bugün, faşizm tırmanıyor. Tırmanışın önüne geçmek, kitle hareketlerinin nitel ve nicel gücüne bağlı. Demokratik kitle örgütlerinin görevi, bu gücü sağlamak ve geliştirmek. Öğrenci örgütlerine de bu konuda önemli görevler düşüyor.*

*Dağınıklığın üstesinden gelmek gerek. Bu, gurup çıkarcılığının ötesinde, gerçekçi, sorumluluğunun bilincinde çalışmayla mümkün.*

*Bu çalışmada sloganların önemi büyük. Somut talep sloganlarının, mücadele doğrultusunda birbirleriyle kaynaşarak, anti-faşist, anti-emperyalist sloganlarla ve anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleyle bütünleşmesi sağlanmalıdır.*

# Sincan lisesinde boykot

Sincan, büyük çoğunluğunu emekçilerin oluşturduğu Ankara banliyölerinden biri. Sincan'ın emekçi halkı hızla uyanıyor. Uyanış, özellikle gençlik kesiminde hızlı ve sağlıklı bir biçimde gelişiyor. Bir kaç komando ise Sincan halkı arasında tutunma olanağı bulamıyor. Sonuçta, MC iktidarı, Sincandaki gelişmeyi durdurmak için çeşitli yollar denemek zorunda kalıyor.

Aslında bu olaylar, MC iktidarının ilk günden başlattığı sürgün ve kıyım operasyonuna taze bir örnek. Gittikçe artan ve yoğunlaşan bu tür örnekler, faşist tırmanışı hızlandırıp yaygınlaştırıyorlar. Sinmiyorlar. Yurdun her yerinde, her kıyım bir tepkiyi de beraberinde getiriyor. İlerici güçler tırmanışa karşı direniyorlar. Böylece gerileyen MC nin kendisi oluyor. Daha genelde düşünürsek gerileyen faşizm oluyor.

Daha önce, Ankara'nın Koçhisar, Sulakyurt, Keskin liselerindeki TÖB—DER üyesi tüm öğretmenleri süren MC; Sincanda işe Liseye faşist bir müdür atamakla başlıyor. Müdürün ilk yaptığı iş baskı. İlerici, Devrimci öğrenciler teker teker disipline çağırılıp cezalandırılıyorlar. Arkasından TÖB—DER üyesi ilerici öğretmenlerin kıyımı geliyor. Önce edebiyat öğretmeni Mithat Doğan sürülüyor. Daha sonra Felsefe öğretmeni Muharrem Varol Kırıkkaleye, Fen bilgisi öğretmeni Gani Yağcı, Kalecik'e tayin ediliyorlar.

Oyunları tezgahlamada müdürün başarıları büyük. Bir örnek : Okulda silah araması yaptırılıyor. Aramanın yapıldığı gün silah taşıdıkları herkesçe bilinen bir kaç ülkücü, her ne hikmetse ortalıkta gözükmüyorlar.

Bunlardan başka MTTB ile iyi ilişkiler içinde olan müdür, şimdiye dek sincanda hiç yapılmayan bir işi komandolarına yaptırıyor. Bütün duvarlar "KIZIL TÖB—DER", "MOSKOF TÖB—DER", "KOMÜNİST YUVASI TÖB—DER DERHAL KAPATILMALIDIR" gibi yazılarla donanıyor.

Gittikçe uyanan Sincanlı gençler, ilericiler üzerinde yoğunlaşan faşist baskıları ve özellikle çevrede çok sevilen ilerici öğretmenlerin kıyımını protesto için bir günlük boykota girişiyorlar.

5 Nisan pazartesi başlatılan boykot öğlene kadar başarılı geçiyor. 1700 kişilik liseden boykota katılmayan öğrenci sayısı sadece 23. Öğlene doğru kaymakam vekiliyle Milli eğitim müdürünün okula gelmesi ve Lise müdürü ile belediye başkanının ortak çabaları sonucu işler biraz değişiyor. Sincan belediye hoparlöründen "bazı kişilerce başlatılan boykotun kırıldığı ve her türlü emniyet tedbirinin alındığı" anons ediliyor. Boykotu kırmak için yapılan çalışmalar devam ediyor. Sincan karakolundan bir jandarma ekibi, boykotla hiç alakası olmayan ama ilerici, devrimci bir yapısı olan "Sincan Gençliğini Birleştirme ve Dayanışma Derneği"ni basıyor. Yapılan arama sonucu hiç bir suç unsuru bulunamayınca, Maden—İş gazetesi, İlerici Gençlik gazetesi, ve yöresel Yeni Sincan gazetesi suç delili olabilecekleri gerekçesiyle zapta geçiriliyor. Ayrıca boykotun sorumlusu olarak, içlerinde öğrenci velilerinin de bulunduğu bir gurup karakola götürülüyor. İfadelerinin alınmasından ve iki gün göz altında tutulmadan sonra bunlar serbest bırakılıyor.

Fakat tüm bu çabalara rağmen boykot kırılamıyor. Sincanlı öğrencilerin faşist baskıları ve öğretmenlerinin sürülmesini protesto amacıyla başlattıkları bir günlük boykot başarıyla sonuçlanıyor.

Sincan lisesinde, MC nin anti-demokratik uygulamalarına karşı yürütülen bu hareket öğrenciler arasında olumlu bir tepki uyandırıyor. Sincanlı gençler örgütlenmenin gerekliliğini ve önemini kavrıyorlar, derneklerine şimdi daha güçlü bir biçimde sahip çıkıyorlar.

●

SBKP 25. KONGRESİ

bilim yayınları

PK 265

SİRKECİ İSTANBUL

# FAŞİZME KARŞI ZAFERİN 31. YILDÖNÜMÜ



31 Yıl önce 30 Nisan gecesi Yegorov ve Kantaria, Reichstag'ın tepesine zafer bayrağını diktiler. Bundan kısa bir süre sonra 8 Mayıs günü ise Nazi'ler teslim olduklarını açıklıyorlardı.

İkinci Dünya Savaşı Almanya, İtalya ve Japonya tarafından başlatılmıştı. Bu saldırgan devletlerin yanı sıra diğer emperyalist ülkeler de savaşta dünyadaki tek sosyalist ülkenin yıkılacağı ümidi içerisindeydiler. Bu nedenle, Nazi'ler Polonya'ya saldırdıkları vakit "hür dünya" ülkeleri hareketsiz kaldılar. Ancak kendi arlarındaki çelişki onları savaşa sürükledi.

Doğuda ise Japon emperyalistleri Çin'in bir bölümünü ve Moğolistan'ı işgal ederek S.S.C.B.'ni tehdit etmeye başlamışlardı. Sovyetler Birliği bu ülkelerin kurtuluş savaşlarına yardım etti.

1940'da Nazi'ler Danimarka ve Norveç'i işgal ederken İngiltere ve Fransa yine hareketsiz kaldılar.

1941'in 22 Haziran'ında Alman ordusu çok sayıda uçak, zırhlı araç ve 3 milyon asker ile S.S.C.B'ne saldırıya geçti. Sırasıyla Litvanya, Letonya ve Estonya'yı işgal ettiler. Bundan sonra Moskova önlerine kadar geldiler.

1941 Aralık ayında Kızıl ordu karşı saldırıya geçti. Düşman püskürtüldü. İkinci saldırı da göğüslendi. Stalingrad'ta ev ev mücadele verildi. 330 000 kişilik düşman ordusu kuşatıldı ve yok edildi. Bundan sonra faşistler tam bir bozgun içerisinde geri çekilmeye başladılar. Her yeri yakıp yıkıyorlar, çocuk-ihtiyar demeden bir çok insanı öldürüyorlardı. Beride 8 milyon ölü ve esir, 190 000 top 62 000 uçak ve 55 000 tank bıraktılar.

Ve nihayet Sovyet ordusu Doğu Avrupa ülkelerini o ülkelerin anti-faşist güçleri ile omuz omuza döğüşerek faşist işgalden kurtardı, 25 Nisan günü Berlin'e girdi.

Yenilgi sadece faşist Almanya'nın değil diğer emperyalist devletlerin de yenilgisi oldu. Savaş sonunda ne Sovyetler Birliği yok edilebilmiş ne de sosyalizmin dünyada yaygınlaşması önlenebilmişti. Doğu Avrupa ülkeleri tercihlerini sosyalizmden yana yapmışlardı.

Doğuda ise savaş devam ediyordu. Yine burada da sovyet yardımı ile Çin ve Kuzey Kore emperyalist işgalden kurtarıldı.

1945 Ağustosunda ise Amerika Japonya'ya karşı atom bombası kullandı. Bu korkunç silah milyonlarca insanın ölümüne ve sakat kalmasına yol açtı. Kısa bir süre sonra Japonya teslim oldu.

Savaşta 50 milyonu aşkın insan öldü, milyonlarca insan sakat kaldı. Şehirler köyler, fabrikalar, çiftlikler kullanılmaz hale geldi.

Sovyetler Birliği'nde ve bugün artık dünya sosyalist sistemi içinde yer alan pek çok ülkede savaşın yol açtığı yıkımın içinden yepyeni ve mutlu bir toplum yaratıldı. Ancak bu, Sovyet halkının ve bağımsızlıklarına kavuşan diğer ülkelerin halklarının üstün çabalarıyla gerçekleşti. Bugün dünya sosyalist sistemini oluşturan ülkeler, dünya barışını savunmanın, dünyada sosyalizmin her geçen gün ilerlemesi, sosyalist toplumun hızla mükemmelleştirilmesi anlamına geldiğini savaşı yaşayarak öğrendiler. Bu nedenle, dünya barışının gerçek ve en özenli savunucuları sosyalist ülkelerdir.

# BÜTÜN ÜLKELERİN İSÇİLERİ BİRLEŞİN

1 Mayıs, uluslararası işçi sınıfı hareketinde önemli bir gün. İşçi sınıfının uluslararası dayanışması bu günde yapılan törenlerle, her sene yeni bir güç, yeni bir anlam kazanıyor. Bu yılki 1 Mayıs'ın Türkiye İşçi sınıfı için ayrı bir önemi var. 56 yıl aradan sonra Türkiye'de işçi sınıfının bayramı yeniden kutlanıyor.

K.Marks 1848 de işçi sınıfının ilk uluslararası örgütlenmesi hakkında kaleme aldığı manifestoyu bu şiarla kapatıyordu. "Manifesto", kendinden önceki üretim ilişkilerini bütün kurumlarıyla birlikte silip süpüren kapitalizmin, emek sermaye mücadelesini bütün çıplaklığıyla tarih sahnesine koyduğu dönemde kaleme alınmıştı.

Tarihte burjuvazinin belirleyici olabilmesi, subjektif planda kendi dışında kalan geniş emekçi yığınları, feodal ekonomiyi ayakta tutan siyasi iktidara karşı yönlendirebilmesiyle mümkündü. Burjuvazi bunu başardı.

Bununla birlikte, gelen kapitalist üretim ilişkileri feodalizmi yıkmakla kullanıldığı silahların burjuvazinin kendisine çevrilmesini mutlak kılıyordu. Artık işçiler düşmanlarının düşmanlarıyla savaşmayacak, doğrudan sermayenin boyunduruğunu hedef alacaktı. Bir başka deyişle, işçi sınıfının kendisini acımasızca sömüren sermayeye duyduğu derin nefreti ulusal ve uluslar arası düzeyde örgüleyerek, önce sömürünün sınırlarına giderek özüne yönelteceği ve nihayet sosyalizmi tarih sahnesinde kapitalizmin karşısına dikeceği dönem açılmıştı.

İşte 1890 yılında 1 Mayıs gösterileri, işçi sınıfının bu yiğit mücadelesinde gösterdiği yüksek dayanışma ruhunun tartışılmaz bir ifadesiydi.




1886 da ABD'de işçiler 8 saatlik işgünü sloganıyla ayaklandılar. Kadın çocuk demeden işçileri 14—16 saat çalıştıran burjuvazi vahşi yöntemlerle işçileri susturmaya çalıştı. Aynı yılın 1 Mayıs gününde 5 binden çok işyerinde genel grev patladı. Mitingler, gösteriler biçiminde yürüyen mücadele 3 Mayısa kadar sürdü. 3 Mayıs gününün akşamı parayla tutulmuş grev kırıcıları işçilerin üstüne saldırtıldı, 4 işçi öldü. 4 Mayısta High Market meydanında toplanan işçiler mücadelede şehit düşen arkadaşlarını andılar. Bütün yürekleriyle sömürüyü lanetlediler. Toplantı dağılmak üzereyken işçiler arasına sızmış provakatörün polisler üzerine attığı bomba çatışmaya yol açtı, işçiler 4 ölü daha verdiler. 50 ye yakın işçi yaralandı. Bu olay üzerine burjuvazi bütün kolluk kuvvetlerini işçilere karşı seferber etti. 8 sendika liderı yakalanarak idam edildi.

Amerikan işçi federasyonu, 1889 da ertesi yılın 1 Mayısında 8 saatlik işgünü talebiyle genel grev yapılmasını kararlaştırdı. Mücadelenin kararlılığı, yiğitliği ve burjuvazinin gaddarlığı karşısında Avrupa işçileri de olan bitene karşı kayıtsız kalmadılar, bütün yürekleriyle ABD işçilerini desteklediler. 1890 yılının 1 Mayısında aynı doğrultuda eylemler koymayı kararlaştırdılar.

1 Mayıs 1890 da işçi gösterileri bütün dünyada dalga dalga yükseldi. İşçiler hep bir ağızdan patronlara karşı haklarını haykırdılar. İşçilerin yüreklerindeki heyecan bütün dünyayı saran sarsılmaz bir güç haline geldi. Bütün bu gösteriler her ne kadar sendikal çerçevede kalmışlarsa da bütün dünyaya tarih sahnesinde kapitalizmin yerinin hiç te sağlam olmadığını işaret ediyorlardı.

Daha sonraki yıllarda 1 Mayıs gösterileri gelenek halinde devam etti. Her yıl toplantılar, gösteriler, yürüyüşler yapıldı. Bu gün de 1 Mayıs bütün dünyada işçi sınıfının bayramı olarak kutlanıyor.

İşçi sınıfımız da bu geleneğe sahip çıktı. Ülkemizde 1 Mayıs ilk defa 1911 de kutlandı. 1928 e dek de bu kutlamalar sürdü. Bu tarihten sonra burjuvazinin ağır baskısı bu geleneği engelledi. Daha sonra çarpıtılarak bahar bayramı adı altında ulusal bayramlar arasına katıldı. Öte yandan işçi düşmanlığı tartışma götürmeyen, bütün işçi haklarını burjuvaziye peşkeş çeken sarı Türk—İş, 24 Temmuzu işçi bayramı ilan etti. Böylelikle sınıf mücadelesinin her anında, her sorununda patronların yanında yer alan Türk—İş, işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının simgesi olan 1 Mayısı da baltalamaya uğraştı.

İşçi sınıfımız bütün bunlara rağmen bu geleneğe yeniden sahip çıkarak, uluslararası planda yürütülen Barış, Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesinde yerini almak için ileri adımlar atmaktadır.

Bu gün artık tarih, başını sosyalist sistemin çektiği anti-emperyalist cephenin başarıları karşısında, gericiliğin, barış düşmanlığının çaresizliğini, son çırpınışlarını yazıyor. 1 Mayıs Emperyalizmi ve faşizmi lanetleyen emekçi, aydın, yurtsever, sosyalist milyonlara kutlu olsun.

**İLERİCİ GENÇLİK**

15 Günlük Siyasi Gençlik Gazetesi

*Sahibi:*
*Hüseyin KARAYILMAZ*
*Sorumlu Müdür:*
*İlhan NEVŞEHİRLİ*
*Teknik Sekreter:*
*Akın ERTEK*
*Posta çeki: Deniz Atay 98 558*
*Baskı: Ak Ofset*
*Abone Koşulları:*
*Yıllık : 40.-TL*
*6 Aylık :20.-TL*
*Adres:*
*Süleyman Sırrı Sok 2/11*
*Sıhhıye/ANKARA*